

PERE DURAN / NORD MEDIA

La Fundació Girona Est, formada per empresaris i entitats, treballa per transformar barris de l'est de la ciutat

Companies familiars de Girona i amb presència internacional mostren a FemCat les seves iniciatives socials d'èxit al territori

Empreses amb ànima

SÍLVIA OLLER

Girona / Sant Joan les Fonts

Són empreses familiars amb una gran presència internacional, però en el seu full de ruta hi ha també la missió fer millor la vida de les persones que ho necessiten. Un grup de 40 empresaris de la Fundació Privada d'Empresaris de Catalunya (FemCat) ha conegut de primera mà aquesta setmana algunes iniciatives d'èxit social d'empreses i entitats de l'àrea de Girona i Olot. "Qualsevol empresari de mitjana edat a qui les coses li vagin moderadament bé, hauria d'invertir un 20% del seu temps en accions de compromís social per tornar a la societat el que aquesta li ha donat", solia explicar l'empresari Jaume Casademont als qui començaven a treballar amb ell en l'empresa d'embotits que va fundar, tal com recordava dijous Jaume Sanabras, que ara és conseller delegat de Marlex Human Capital.

Fa dos anys Sanabras va impulsar la Fundació Girona Est, que avui compta amb la complicitat d'una trentena d'empresaris i entitats, i que persegueix l'ingent repte de transformar a llarg termini uns barris que sempre s'han sentit de l'àrea de Girona. Ho fan gràcies a projectes esportius, culturals i educatius amb què volen empoderar els nens del barri i proporcionar-los les mateixes oportunitats que qualsevol altre alumne de Catalunya: que no deixin l'ESO i que puguin participar en activitats extraescolars, una cosa que, fins no fa gaire, era a l'abast de molt pocs, partint de la base del respecte, la cooperació, la humilitat i el treball en equip.

A més escala, el compromís social forma part de l'ADN de moltes grans empreses com la indústria alimentà-

ria Noel, amb seu a Sant Joan les Fonts. La firma, que va tancar l'any 2020 amb un total de 368 milions d'euros de facturació i exporta més d'un 60% de la producció, té dues fundacions de gran impacte social. La Maria Rosa Sans, creada el 2008, ha becat una dotzena d'alumnes de la Garrotxa sense recursos perquè puguin anar a la universitat.

D'altra banda, la Fundació Albert Bosch ha destinat, des de la seva creació, el 2004, un milió d'euros a finançar dues línies d'investigació de l'Hospital Vall d'Hebron en càncer infantil. També està involucrada en un projecte que vol millorar l'estada dels nens i les famílies que han d'estar ingressats a la zona d'oncologia pediàtrica d'aquest hospital de referència. Una iniciativa de col·laboració públicoprivada en què s'han implicat dues fundacions més. La remodelació integral costarà més de 6 milions d'euros i les obres començaran el 2022.

"La responsabilitat social es treballa des d'àmbits molt diferents com la cultura, l'esport o la sostenibilitat", assenyalava la presidenta de FemCat, Elena Massot. I és en la cultura on la Fundació Metalquímia

Marlex Human Capital, Noel, Metalquímia i Comexi són exemples d'empreses amb projectes socials a Girona i Olot

"La responsabilitat social es treballa des d'àmbits com l'esport i la cultura", diu la presidenta de FemCat, Elena Massot

destina bona part dels recursos. Dels prop de 410.000 euros de pressupost del 2020, més de la meitat van recaure en aquest sector amb l'Orquestra Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya com a vaixell insígnia. Un 90% del pressupost de la fundació l'aporta la família Lagares, fundadora el 1971 d'una empresa dedicada a la fabricació de maquinària per a estofats, marinars, curats i aperitius present actualment a més de 90 països.

L'educació és un altre dels pilars de Metalquímia. El 2013 va néixer la Fundació per a la Creativació, que té com a principal objectiu dotar els nens i adolescents durant la seva etapa formativa de la capacitat d'innovar. L'últim curs, més de 25.000 nens han treballat a les aules la creativació (capacitat d'innovar de manera creativa) mitjançant un mètode d'aprenentatge basat en els reptes. "Si només un 1% d'aquests nens són emprenedors en un futur i generen PIB per al país serà un èxit", explicava el vicepresident de Metalquímia Josep Lagares, que va anunciar que l'any que ve inaugurarà a l'Alta Garrotxa "un centre de creativació global" on persones vinculades a empreses i entitats buscaran solucions creatives a reptes sostenibles.

Durant el viatge, els empresaris de FemCat van conèixer també l'experiència de la Unió Esportiva Olot que podria fer-se ben seu el lema "més que un club", ja que el futbol social té més pes que el competitiu; així com l'aposta per la sostenibilitat que s'ha instaurat en empreses com Comexi, referent en el sector de la impressió i maquinària d'envàs flexible, i que, des del 2000, treballa per reduir els solvents que van a l'atmosfera i, a més, assessora els clients en la reducció de residus.

Iniciatives sostenibles i socials amb dret a rèplica. ●

N'hem après alguna cosa?

Mariano Marzo

Els preus de l'energia a la UE han augmentat els últims mesos. Curiosament, aquest repunt ha coincidit amb la presentació, l'estiu passat, del paquet "Fit for 55" de la UE, un conjunt de mesures per aconseguir la neutralitat climàtica el 2050. Com era d'esperar, la pujada ha estat utilitzada políticament, tant com una raó per accelerar la transició energètica, com una advertència que aquesta discorri descontroladament. En aquest context de debat, sembla oportú posar sobre la taula una de les moltes reflexions que, segons el meu parer, la UE i els seus ciutadans s'haurien de plantejar a partir d'aquesta crisi ("la primera de la transició energètica" segons l'opinió d'uns quants).

Aquesta reflexió diu que en un món en transició energètica no hi ha cap motiu per esperar que els preus siguin menys volàtils. Això seria així per, com a mínim, quatre motius.

El primer, perquè els combustibles fòssils continuaran tenint un cert paper en la transició i, probablement, els seus preus es mantindran volàtils, potser més que avui.

El segon, perquè la transició energètica necessita moltes altres matèries primeres (liti, cobalt, níquel, coure, biomassa, residus, aigua, etcètera) els preus del quals també poden ser molt volàtils. Tot això sense oblidar que el preu del CO₂ al mercat d'emissions pot ser objecte d'especulació, i que l'hidrogen, en ser emmagatzemable, compleix una de les precondicions per a la volatilitat.

El tercer, perquè, a curt termini, els preus de l'electricitat poden ser més volàtils que els dels combustibles, ja que els costos dels desequilibris oferta-demanda són més marcats. I aquest desafiament s'aguditzarà en la mesura que les renovables intermitents augmentin la seva quota de mercat. La capacitat mundial d'em-

En un món en transició energètica no hi ha cap motiu per esperar que hi hagi menys volatilitat

magatzemament de combustibles (sòlids, líquids, gasosos) és enorme i, fins i tot, hauran de passar dècades fins que l'esmentada capacitat pugui ser igualada mitjançant bateries, la producció d'hidrogen o altres alternatives.

I el quart, perquè el canvi climàtic estressarà els sistemes energètics. Els últims anys hem assistit a ciberatacs, o amb drons, a infraestructures energètiques. Tot i això, els fenòmens meteorològics extrems han tingut efectes més devastadors, cosa que ens recorda la necessitat de tenir a punt plans per afrontar esdeveniments que commocionen el sistema. La combinació d'un sistema dominat per fonts d'energia intermitent i d'una demanda condicionada per una meteorologia extrema està cridada a generar situacions puntuals de gran estrès i volatilitat.

Els ciutadans de la UE hauríem d'estar més ben informats sobre el que la transició energètica aporta i el que no. Independentment del que avanci la UE cap a la neutralitat climàtica, la necessitat d'un sistema equilibrat persistirà, amb tots els desafiaments i volatilitat de preus que aquesta tasca comporti.